ఆంధ్రభూమి వినోదాన్యుగాంతర్వాణి

ఆదివారం 24-9-1967

సీరియల్ నవల

చరణాంజలి

అరుణోదయం అయింది.

మార్యుడి వెచ్చని కిరణాలు కిటికీలో గుండా గదిలోకి పడుతున్నాయి. అప్పటికా అటూ యిటూ పొర్లుతున్న సుజాత పక్కమీద నుంచి లేచి కళ్లు నులుపుకొని చుట్టూ కలయ చూసింది. గోడనిండా తగిలించి వున్న క్యాలెండర్లు అందులోనూ తనఅభిమానతారలు మజాతను పలుకరించారు. అందరికీ సమాధానంగా చిరునవ్వు విసిరింది. నుదిటిమీద పడుతున్న ముంగురులు పైకి నెట్టింది. పమిట సర్దుకొంటూ మంచం మీదనుంచి దిగి, అద్దం ముందు నిలబడింది రాత్రి పెట్టుకొన్న బొట్టు కొద్దిగా చెరిగింది. మల్లెపూలు వాడిపాలామటుకు రాలిపోయినయ్. కళ్ళకి నిద్ర బడలిక పోయి చురుగ్గా ఉన్నాయి వాడిపోయిన మల్లెపూలచెండు తీసిపారేసింది. తన గుండ్రని మొహం చిన్నదోరు, గుండ్రని కళ్లు, సన్నగా వంపు తిరిగిఉన్న నడుం బొద్దుగా గుండ్రంగా ఉన్న చేతులకి తొడుక్కొన్న గాజుల్ని ఒక్కపారిగాపన్న విదిలించుకుంది. తృప్తిగా రెండు నిమిషాలపాటు నిలబడింది. బద్దకించి మళ్ళీ పక్కమీద కూర్చుంది ఆలోచనలను అలుకొంటూ. తనకి అందం వుంది. కొద్దో గొప్పో చదువూ వుంది- ఏం తను మాత్రం నిని మాల్లో ఎందుకు చేరకూడదూ?- ఐశ్వర్య శిఖరాలను ఎందుకు అందుకోకూడదూ?- ఒక్కఛాన్సు సంపాదిస్తే చాలు గుమ్మడిలతలా ప్రాకిపోవచ్చు.

"అమ్మా... సుజా యూముపొద్దెక్కిస్తాయింకా లేవక పోతే ఎలా? అంటూ సీతమ్మ చీవుయతీసుకొనిగదిలోకొచ్చింది! సుజా-తన అద్భుతలోకం నుండి భూలోకానికి దిగొచ్చింది. "ఏమిటక్క అప్పుడే అంత తొందరండి" కాసేపు ఉండకూడదూ? అంది సుజా సీతవైపు విసుగ్గా చూస్తూ. "అలా అంటే ఎలా చెప్పు సుజా- పాచి యిల్లు బాగుచేసుకోవద్దూ" అంటూ చీపురు అక్కడే పడేసి ఇంట్లో కెళ్ళి పోయింది. పక్క చుట్టేసి మంచం మీద పెట్టిటూత్ బ్రష్ తీసుకొని ఇంట్లోకి వెళ్ళుతుంటే "ఏం సుజా- రాత్రి బాగా నిద్దుర పట్టలేదా? అంటూ ఎదురుపడ్డాడు సత్యం. సత్యం వైపు విసురుగా చూసి వెళ్ళిపోయింది, సిగిరెట్టు వెలిగించుకొని, దినపత్రిక పట్టుకొని హాల్లో కూర్చొని రేడియో ఆన్ చేసాడు సిలోన్ సంగీతం కొనంపది నిమిషాలతరువాతసుజా కాఫీ కప్పు పుచ్చుకొని వరండాలో కొచ్చింది. రామవరావు పీటవేసుకొని భగవద్గీత పారాయణానికి కూర్చున్నాడు "నాన్నా... నీతో ఓ విషయం మాట్లాడాలి" అంది సుజా రామవరావు ఎదురుగ్గా కూర్చుంటూ రామవరావు సుజా మొహంలోకి ఒక్కసారి చూసినవ్వాడు "చెప్పమ్మా విషయం ఏమిటో" అన్నాడు భగవద్గీత పక్కకి పెట్టి. సుజా కాస్త ప్రాణానికి కప్పు ప్రక్కన పెట్టింది. "చూడు ... నాన్నా మనం ఈ విధంగా ఈసంపాదనాన్ని ఎన్నిరోజులు ఈడ్యగలం? మనకుంటే పరాగాలు తరగనిపోయి రేపుమనమూ ఒకరాల్లో కొచ్చింది! మానిమిద పన్నులు మరికొద్ది మూడునెలలకి మూడా పెరిపోయి జీవితం ఎన్నేళ్ళకి పెరగదు-ఎలుకరోజులా పేరు ఉద్యోగంచేసినా అంతే. మనకి సెలవే సంసారం...మన భవిష్యత్తు అంటూ పెరూరాన కొనం తడ్డిపట్టు చూసుకుంది "అయితమ్మా నువ్వు చెప్పదలచుకున్నదేమిటో చెప్పమ్మా"

"నేను అనాయి తప్పులాంటి కోవ్వడాను మానాలి"

"నన్ను కొన్నపడుకుంటాను పట్టకం ఉటిచెప్పు"

"నేను నిరాశాలో చేయడాలు కొన్ని సంవత్సరాలతో ఆలోచిస్తే అంటాంకు మనం ఒక పెంకిదల్లును అపూర్వ శవంగా మార్చుకున్నాం. అప్పుడు నొప్పులు పెట్టేసి పోయిగా కాలం గడపొచ్చు" అంది సుజాత ఉత్సాహంగుపన్న ఉత్సాహంతో. సుజాత ఉత్సాహానికి అమాయకత్వం కలగాలా నవ్వాడు రామవరావు.

"అమ్మా యిదా ఆలోచనే! అంటా ఏమిటో అనుకొన్నా! అమ్మా... సుజాత మొహంలోకి మొహం పెట్టి చూడటం. ఇదీ విషయం. ఈబలు నేయటం కష్టపుకొన్న రోజు, రవిక గురించి "కామెంట్" చెయ్యటం గురించి మీటూసే ఉంది. ఇదే స్త్రీ జీవితం! ఈ లోపున పడో సెంబరు బస్సు "స్టేజ్" దగ్గర ఆగకుండా వెళ్ళిపోయింది. సుజా వాచ్ చూసుకొంది. ఇంకోఅరగంటలో ఆఫీసు దగ్గర తేలిపోతే ఈ ఉద్యోగం కూడా జారిపోతుంది. నిజంగానే జీవితానికి బస్సు ప్రయాణానికి ఎంత సంబంధం ఉంది? అందరూ "స్టేజ్" వద్ద నిలబడతారు. బస్సురాగానే ఎక్కుతారు! మొదట ఎక్కినానిరే ఎవరి స్టేజ్ వచ్చి చచ్చి చప్పుడు లేకుండా దిగిపోతారు! దిగక తప్పదు. కొందరు ప్రయాణమంతా నిలుచుంటే ఉంటారు. కొందరు కొంత సేపు నిలబడినా సీటు బాళీకాగానే కూర్చుంటారు. కొందరు మొదట్లోనే కూర్చుండి ప్రయాణం చేస్తారు. ఏదైనా చివరికి అందరూ దిగిపోకతప్పదు. స్త్రీ పరాయణం జెన్డర్ రోసహా ఈ ప్రయాణంలోఎన్నో గొడవలూ! ఎవరి అదృష్టంబట్టిఎవరి ప్రయాణం సాగుతుంది. మరి కొన్నాళ్ళయితే బస్సులో చోటు దొరక్కపోగా చక్రాల క్రింద పడి చచ్చిపోతారు! ఇన్ని ఆలోచనలను ఛేదించుకొంటూ రెండంతస్తుల బస్సు దూరంగా ప్రత్యక్షమైంది, జీవితం-బస్సు ప్రయాణం- ఈ రెండింటికీ సృష్టించుకొన్న సమన్వయం ఒక్కసారి స్ఫురించింది నుండి చెరిగిపోయి బస్సు మాత్రం మిగిలింది. బస్సుకు అడ్డంగా ఓ చిన్న కుర్రాడు పరుగెత్తాడు సుజా కెవ్వుకేక వేసింది. వెంటుకవాసంత తేడాతో ప్రమాదం తప్పిపోయింది. బస్సు సడన్ బ్రేక్ తో ఆగిపోయింది, కుర్రవాడు ఏమీ జరగనట్టుగా వెళ్ళిపోయాయి. సుసురుగా జనం బస్సు ద్వారం ముందు చేరారు. పోటీ పడలేక సుజాతా మరో ముసలాయనామిగిలిపోయారు. "ఒక్కటే సీటువుంది మీ యిద్దరిలో ఎవరైనా ఒక్కరిరే! అన్నాడు కండెక్టరు. సుజాత వైపు చూస్తూ. సుజాత జాలిగా ముసలాయిన వైపు చూసింది. "నన్ను వెళ్ళనివ్వండి... ఇంటర్ వ్యూకి వెళ్ళాలి" "సరే నమ్మ నువ్వే వెళ్ళు చాలు. కొందరు పని లేదు" అన్నాడు నవ్వుతూ. "చాలా థాంక్స్-మీకు యిబ్బంది కలిగించినందుకు క్షమించండి" అంటూ బస్సు ఎక్కింది.

సరిగ్గా పదినిమిషాలు గడుగుగా చేరింది గమ్యస్థానం. అదొక ప్రయివేట్ కంపెనీ. పొగాకు బిజినెస్, ఆఫీసుజవాను సుజాతను రిసెప్షన్ రూమ్‌లోకి తీసుకెళ్ళి కూర్చోపెట్టాడు. స్త్రీలకిమాత్రమే ఉద్యోగం పరిమితం చేయటంచేత పురుషులు ఎప్పుడూ ఉద్యోగానికి రాలేదు. ఇంటర్ వ్యూకి మరో అయిదుగురు వచ్చారు. వైలాన్ చీరెలు, బ్యాక్ లెస్ జాకెట్టు, లిప్‌స్టిక్, నుదిటన చెమ్కిబొట్టు-పెట్టుకొన్న ఆవిడను పరీక్షగా చూసింది సుజాత. అందరిలోకి ఆ అమ్మాయే బాగా డ్రెస్ చేసుకొంది. ఇంటర్ వ్యూ ప్రారంభం అయింది అరగంటలో అందరికి వ్యూ అయింది. చివరి అభ్యర్థిని సుజాత. అందరి "క్యాలిఫికే

(మిగతా 15వ పేజీలో)

భరణి

గుచ్చుకొంది. మొహం ఎర్రబారింది. "నాన్నా... నినిమా కూడా ఓ కళా పీఠం.

ఆ కళా సేవలో ఉన్న వారినంతా అనుమానించటం ఏమంత మంచి తనం చెప్పు!"

"అవునమ్మా నిజమే సినిమా కూడా కళాక్షేత్రమే, కాదనటం లేదు. కానీ నువ్వే ఆలోచించు ఎంతమంది నిర్మాతలు నిజమైన కళాత్మకమైన చిత్రాలు నిర్మిస్తారు? ఎందరు ప్రయత్నిస్తున్నారు, ఒకటో రెండూ కాదు! డబ్బు కోసం: యువకుల కాపు చాంచలు చెచ్చగొడ్తూ! స్త్రీ పురుష సంబంధాల్లో హేయకరమైన సంఘటనలు సృష్టిస్తూ! నైతిక పతనానికి దారి తీసే చిత్రాలు నిర్మిస్తూంటే - అది కళాక్షేత్ర మవుతుంటా లేక వ్యాపార క్షేత్రమవుతుంటా ఆలోచించు. ఈ లాంటి మనస్తత్వం కలవారు దగ్గర చేరటం ఎంతమట్టుకు శ్రేయస్కరం! స్త్రీలను గౌరవించలేని సమాజం ఇది. ఇవన్నీ తెలిసి నిన్ను ఎలా ఆ బలిపీఠం ఎక్కించేది? వస్తులున్నా నరే నిన్ను మంచి హృదయాంగల ఓ మహానుభావుడిచేతిలో పెట్టటమే నాకు సంతోషం"

సుజా పొద్దున్నుంచీ కన్న కలలన్నీ కన్నీటిబిందువులుగానిలిచినయ్ రేడియో ఆఫ్ చేసి ఆఫీసు వేళయిందని తొందర పడుతున్న సత్యం తండ్రి కూతురుసంభాషణ సారాంశం అడిగి తెలుసుకొన్నాడు.

నా ఉద్దేశంలో సుజాతలాంటి చదువుకొన్న స్త్రీలు రూపవంతులు తప్పక చేరవచ్చు. వాత నమ్మకాలను పట్టుకొని ప్రాకులాడినంత కాలం-జీవితం అభ్యాసన్నంగా ఉంటుంది. కేరక్టర్ అనేది సర్వసలే విషయం అది కాపాడబడటానికి చెడిపోవటానికి సినిమాలు కారణం కాజాలవు. సుజా స్వయమునలివాళ్ళను సలహా అడిగినంత బుద్ధితక్కువ తనం మరొకటి లేదు" అంటూ నిసుగ్గాన్నానికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఏవో సంభాషణలు వాదాలు జరుగుతున్నాయి అని విన్న శీత వంటచేస్తూవచ్చి గడపలో నిలబడింది. "ఏమోబాబు సినిమాల్లోకెరికే చెడిపోవటానికేకాని బాగుపడే అవకాశం అసలే ఉండదనుకొంటా- అయినా నే చెప్పేదేముంది, ఎవరియిష్టం వారిది" అని శీత మళ్ళీ వంటయిల్లు ముఖంపట్టింది. అందరి సంభాషణ-అభిప్రాయాలూవింటూ కూర్చున్న సుజా తండ్రి మొహంలోకి చూసింది. "అంతా విన్నావుగా యిక నీయిష్టం" అన్నట్టుగా రామవరావు సుజావైపు చూసాడు భగవద్గీత అందుకొన్నాడు. ఓ చిన్న విషయం గురించి యింతఆలోచన అభిప్రాయాలు ఉంటాయా? అయితే ఏం చేయ్యాలి? ఆలోచిస్తూ కాఫీకప్పు తీసుకొని తన గదిలోకెళ్ళింది సుజాత

* * *

సినిమాల్లో చేరేప్రయత్నాన్నన్నసుజాత జాతాక్కాలికంగా విరమించుకొంది. నిత్య జీవితం గడపటానికి ఏదో ఓ ఉద్యోగం అవసరం కనుక ఏవో ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు చేస్తూ వుంది. ఇప్పటికి మూడు నెలల నుండి ప్రయత్నిస్తున్నా ఓ మంచి ఉద్యోగం కూడా దొరకలేదు. ఈ మూడు నెలల్లో తపాలా బిళ్ళల ఖర్చు నెల జీతంకన్నా ఎక్కువే అయిపుంటుంది పెద్ద ఉద్యోగానికి అర్హతలు తక్కువ చిన్న ఉద్యోగాలకి పెద్ద అర్హతలు కలవాళ్ళు రావటం-కొందరు స్త్రీలనే "ప్రిఫర్" చేస్తే మరికొందరు ఆ జాతివారి నీడపడటమే గిట్టదు. ఈ జీవితంలో మనకి ఉద్యోగ ప్రాప్తి ఉందా అని ఆలోచించుకొంటూ ఏదో నంబరు బస్సుకోసం నిరీక్షిస్తూ క్లాక్ టవర్ వద్ద నిలబడింది. ఆఫీసులకి కాలేజీకి వెళ్ళే అవుతున్న కొద్దీ జనం మూగటం ప్రారంభించారు. కాలేజీకు ప్రొఫెసర్, స్కూలు విద్యార్థులు.

(మిగతా 15వ పేజీలో)

ప్రమాదం

మనిషి నుండగా వాదించే నరికి మాటా మాటా పెరిగి అమెగారు యిద్దరు పిల్లల్ని తీసుకుని పాళ్ళు పూరు కలకత్తాకు వెళ్ళిపోయి ది. ఇది నాలుగేళ్ళ కిందిమాట" అని గుర్తు తిర్పుకోకుండా వర్ణించేంది.

పాపం! పాంచాలికెట్లా తెలుస్తుంది అమాటు చెవిని పెంది లక్ష్మి అని

లక్ష్మి చెప్పిన మాటల్లోనూ ఆతీరు తోనూ సంభోధనలోనూ తనకు పెళితి పట్టి వచ్చినట్టు కనిపించింది. ఐనా నిదానంగా వ్యవహరించాలని నిశ్చయించుకుంది. మొదట్లోనే ఏమీ తెలియనుకావుడు శాంతంగాగమనించాక నేపైనా అభిప్రాయానికి రావాలని భావించింది

ఏవైనా మిగిలినవి వుంటే యిప్పుడానికని లక్ష్మిని పిలుస్తే మట్టుకు ఎంతో

"సుప్రియ"

నేపు నసుగుతూ ఒచ్చి తిసుకు నేది ఆమె చర్యలలో ఏదో తీవిని గమనించిన తను అది తీసుకునేప్పుడు తన ముఖంలోకి పరీక్షగా చూడ్డం కూడా గమనించక పోలేదు.

ఒకసారి అన్నంతీసుకుంటూ "కామేశ్వరరావుగారు యీ మధ్య ఎక్కడికీ వెళ్ళకుండా వుంటున్నాడు" అంది. అప్రస్తుతమైనసంభాషణయిది. అందులో ఏదో అంతర్గతమైన భావధ్వనించింది. పాంచాలి మనసేమిటో కాని ఒక బలహీనమైంది. ఏ సంఘటనైనా తనకు ఎదురైతే తేమట్టుకు దానికి పరిష్కారం ఆతరువాతే దొరుకుతూంటుంది. అది తన విషయంలో సర్వసామాన్యమైపోయింది. ఇప్పుడూ అంతే జరిగింది. తనకు నోటి వెంబడి మాటరాలేదు. లక్ష్మి ఏదో అర్థమైన దానిమట్టు వింతగా నవ్వుతూ ఓ సారి పెడమిదిక చూపు విసికి మళ్ళీ ముఖంలోని రంగు మార్చుకుని వెళ్ళిపోయింది

ఇప్పుడు లక్ష్మి అన్నమాటలకు కామేశ్వరరావు ప్రవర్తనను కోడించుకుని ఆలోచిస్తే పాంచాలి గుండె గతుక్కుమంది. "ఏం అమ్మి ఎంతకు తెగించింది, పాపిష్టి ముండ".

-పురుసటిరోజు

పరో ఆకారం గుట్టుగా పైకి పోతోంది! పడక మీదినుంచి యింకా లేవబుద్ధయ్యడంలేదు పాంచాలికి. కిటికీ లోంచి చూస్తే తెలతెల వారుతూంది. బయటి వస్తువులన్నీ ప్రస్ఫుటంగా అగుపిస్తున్నాయి. గదిలో మాత్రం కాస్త మసక చీకటిగావుంది. పైన సుని వెళ్ళతో నాలుగుగా తలుపుమీద బాదుతున్న శబ్దం...గాజుల సప్పడి...ఆపైన తలుపులు పెద్దశబ్దంతో తెరుచుకున్న ధ్వని వినవడ్డాయి. తెలుపు రిక్షాంచింది. పాంచాలి. కామేశ్వరరావు గొంతు మాత్రం యథాతథిగా వుంది. ఇంకో గొంతు ఏదో నసుగుతూ..... తెలుతో స్నట్లు గుర్తించింది. పాంచాలికి పుట్టుకత అధికమైంది. తలుపు తెరచుకుని బయటికొచ్చింది. అంతకు ముందు తనెప్పుడూ మేడమీదికి చూసి ఎరుగదు. అయినా యిప్పుడు చూస్తోంది,

యథాలాపంగా ఆ ఆకారం పూర పాటున తన కంటబడింది. పాంచాలిని ఆశ్చర్యపు ప్రశ్నలు ముసురుకున్నవి.

ఇంత పెందలాడే ఎందుకొచ్చినట్లు లక్ష్మి!? ఈ రోజు కూ నిన్న టి ఆ ముస్తాబులో ఎతో కేడా కని పిస్తోంది. ఆ చీర కట్టు బొట్టు కాటుక 'అబ్బ!' అంది పాంచాలి, తనకు తెలియకుండానే.

"ఏంటమ్మగోరుభోజనమైందా?" అని అనందర్భపు ప్రశ్న వేసింది లక్ష్మి తడబడుతూ.

అమ్మబాబోయ్! ఎంత కాలాని కి వింటిని. రేనినోటి గుండా యామర్యాదస్త సంబోధన. అని అంతకేమురిసింది.

'నా మొహం చూస్తే తెలీడంలేదా యిప్పుడైతే పడకమీంచి లేచాను' అని నూటుగా జవాబియ్యాల్సింది. కాని పాంచాలికి అది చేతగాని పని.

"ఇంకా పని పదీ మొదలెట్టలేదా" అంది సౌమ్యంగా.

'ఏమిటి యీరోజు యింత పెందలాడే ఉదిపడ్డావు? పర్వదినా విశేషముందా?' అని అడిగేదే కాని పాంచాలికి అక్కడ కలుపుగోలుతనం, అవినయం అన్నింటినీ మించి తన సంస్కారంఅడగనివ్వకుండా అడ్డొచ్చాయి. పైగా పాంచాలి కా అవకాశం యీ యివ్వకుండా జాగ్రత్తగా మాట్లాడేస్తోంది.

"అయ్యగారెప్పుడొస్తున్నా ఉన్నారూ?"

"ఆ ఆయనగారు రావడానికింకా రెండ్రోజులైనా పట్టుంది లక్ష్మి. ఆయనకి అనవసరమూనం టూ ర్లని అవసరమున్నా యిస్తే" అంది.

పాంచాలి భర్త ధనంజయరావుకు అవినీతి నిరోధక శాఖలో ఇన్స్పెక్టర్ వుద్యోగం. తరుచు టూర్లుంటాయి. అదీను తక్కువ రోజులు మాత్రమే ఆమాటానికి అతనితో బాటు శ్రీమతిని తీసుకెళ్ళడం మళ్ళీ హెడ్ క్వార్టర్స్ కి రావడం తిరిగి యింకొక వైపు... ఈ విధంగా వెంటేసుకు తిరగడం అతనికి కేమీ బాగుండలేదు. పాంచాలికి భర్తవెంట వెళ్ళాలి అనేది ఒక సరదా మాత్రమే! అంతేకా బాగా ఆలోచించుకునే అతడు తన శ్రీమతికి ఎక్కువ శ్రమ కలుగ వద్దనే భావన. చేతి అడ్డ యింట్లోనే సర్వ సౌకర్యాలు సమకూర్చి మరీ వెళ్తాడు. అయినా వనిమనిషి లక్ష్మితో మాత్రం తప్పకుండా అవసరముండేదీ. ఆమెకు. ఏవైనా ఆకుకూరలు లాంటివి తెప్పించుకోవాలంటే లక్ష్మి సమర్థురాలు. సయంగా కొని తెస్తుంది.

లక్ష్మి యీ రోజు రావడం మాత్రం చాలా ముందరే అయినా వెళ్ళడం మాత్రం మామూలు వేళకే. తనమనసులోని ఆశ-కాదు కామేశ్వరరావుకోసం యీ దేర లేదు. పైగా ఎదురు తిరగగతి మారుతోంది. బాగా యోచించింది. లక్ష్మి. అందుకే ఏదో నిశ్చయానికొచ్చిన దానిమల్లె పాంచాలి విషయంలో తేనివినయాన్ని ఒలకబోయడం ప్రారంభించింది. పాంచాలి కేవలం అగ్నిశిఖలా

(మిగతా 4వ పేజీలో)

పశ్చిమ జర్మనీ సైనిక పాటవం

సాలుకు 40 000 మిలియన్ డాలర్లు యుద్ధానికు పెట్టిన జర్మనీ రక్షణ వ్యయం చేస్తున్నది. అంటే ఫెడరల్ ప్రభుత్వం పెట్టు ప్రతి మొత్తం వ్యయంలో అది అనగారదగిన వ్యయం మూడో వంతు అన్నమాట ఇటువంటి బాదుపు పేరుతో ప్రభుత్వంఈవ్యయాన్ని తగ్గించటానికి నిశ్చయించింది. అయితే ఆ తగ్గింపు అనేది ఇదివరకు చెప్పిన వ్యయానికి సంబంధించినదా లేదా అనేది తేలాల్సి వుంది. ఇప్పటికి ఆ తగ్గింపు అనేది ఇదివరకు చెప్పిన వ్యయానికి సంబంధించదుగాని భవిష్యత్తుకు సంబంధించినదని ఆర్థికమంత్రి కొన్ని సంవత్సరాలు కొన్ని సంవత్సరాలుగా పాటుపడ్డ సంగతి ఆర్థికవేత్తలు గుర్తుపెట్టుకొని వుండవచ్చు. ఫెడరల్ ప్రభుత్వంలోని పెట్టిన బాదుపు పాలసీ కర్తృత్వం స్వదేశీ విధానాలకు కేటాయిస్తూ ఆయుధాలు కొనేటప్పుడు నిజంగా నిర్మాణాత్మకమైన వ్యయాన్ని గురించి ప్రయత్నాలు ఆలోచిస్తే అది అసంపూర్ణమైన వ్యయ్ని పెంచి గానారు ఏ ఉద్యోగంతో బాదుపుపడ్డారు. మరి సమాజ సభ్యులందరు జర్మనీ భద్రత విషయంలో ప్రత్యేకంగా అవసరమైన పరిస్థితి గోచరిస్తున్నప్పటికీ, ఆశ్చర్యతను రాజకీయ నాయకులపైన పడికి తమ కెమువ్యక్తులు ఉండడం ప్రజలను గతంలోన్ని సందర్భాలలోగా అలా వారు పైపోయింది. అలాగే ప్రభుత్వం తలపెట్టిన బాదుపు కార్యక్రమం విషయంలో ప్రజలు మరొకసారి నమ్మారు. కాని పార్టీ మెంబర్ లోని వివిధ పక్షాలూ, ఒక్కటిలో తల పెట్టిన కోత పలనతమకు వేరుగా ఏదో లోటు జరుగుతుందన్నట్టు నిలదీసి తెలిపారు.

రక్షణ వ్యయాన్ని తగ్గించటానికి ప్రతిపాదిస్తూ ఫెడరల్ ప్రభుత్వం ఫెడరల్ ప్రముఖత్వం ఫెడరల్ సేవా విభాగాన్ని నాలుగు లక్షల మందికి తగ్గించటానికి నిశ్చయించింది.

ఫ్రాన్సు రాయబార కార్యాలయం

అనందాయకి మైంది కాదు:

పైన పేర్కొన్న పునర్నిర్మాణం. లో జరుగుతున్న సంతోషాన్ని ప్రవ

కారల్ విల్లీ చీర్

ర్శించడ లేదనటం నిజం. నిజం చెప్పాలంటే, జర్మనీ సేనాదళం పది వేల మందితో ప్రారంభించబడింది. ఆ సంఖ్యలో 50 వేల్ల, ల... నేడు 450,000 అయినది. మెయర్ రిపబ్లిక్ కాలంలో జర్మనులు అన్ కాల్పలంతో కూడిన సేనాదళంలో సంతుష్టి చెందారు కాని హిట్లర్ అధికారంలోకి వచ్చి "ప్రపంచాని కంతటికి అపూర్వమైన ఓ సేనాదళాన్ని సర్వరంగటం మర్యాదయ్యా ఉండాలంటూ" ప్రహ్మాండమైన కలగన్నాడు. తాను కలగనటమే గాదు ఇతరులు గూడా ఆకలి కాంక్షట్లు చేశాడు కాని హిట్లర్ కనిన దివ్యస్వప్నం నేడు జర్మనీకి నిజకల అయింది. ఆస్వప్నం తెచ్చి పెట్టిన అనార్థాలనుంచి జర్మనీ ఇంకవరకూ కోలుకోలేదన్న విషయం అందరికీ తెలిసిందే.

అయితే ఈ సైనికుల తగ్గింపు. రక్షణ వ్యయంతో కోతల పలన పరిణామాన్ని ఎవరైనా ఊహించారా! ప్రపంచంలో ఏ ఇతర దేశంకన్నా భద్రతకు ప్రాముఖ్యతనిచ్చిన పశ్చిమ జర్మనీ పాటవ విధానాల ద్వారా తనభద్రతను గూర్చి నిర్లక్ష్యం చేయటంలేదా అని ఎవరైనా ప్రశ్నించవచ్చు. దీనికి రాజకీయవర్తలు చెప్పే సమాధానం మొత్తంపై, రక్షణ వ్యయాన్ని తగ్గించుకున్నా, సేనాసంఖ్యను పరిమితం చేసినా మనం ఎలా సురక్షితంగా వుంటుంది అని చాలా ఉద్ఘాటిస్తున్నారు.

కిసింగర్ పరిష్కారం హర్షం

ఈ సందేహాలకు ప్రశ్నలకు సమాధానంగా ఫెడరల్ ఛాన్సెలర్ శ్రీ కిసింగర్ ఒక్క ఒక పరిష్కారమార్గాన్ని అలోచించాడు మిత్రరాజ్యాలతో సమావేశాలతో పాటూ, పార్లమెంటు సమక్ష జాతీయ విద్యా జర్మనీ భద్రతా విధానం

జర్మనీ రక్షణ వ్యయాన్ని గూర్చి శ్రీ కిసింగర్ వృథా చర్చలతో కాలయాపన చేయదలచుకోలేదు. ఈ విషయమై ఆర్థిక, రక్షణ శాఖాధ్యక్షుల మధ్య జరిగిన ప్రయాలు పొడచూపినా చేళసేయస్సును కోరదగువారాలు సమంజసమైనవే అని ఆయనకు తెలుసు. కాని ఆయన కోరేది మూడు బరోపా ఖండ దేశాలు ఫెడరల్ జర్మనీ, విదేశాలన్ని, ఆదర్శాల్ని అర్థంచేసుకోవటమే మరి చెలరేగిన ఉద్రిక్తతమ సడలించి సమైక్యతను సాధించటంద్వారా శాంతిని ప్రతిష్ఠించటమే అన్నట్లుగా ఫెడరల్ జర్మనీ కేవలం ఆదర్శాలను వల్లించటం లేదుతనఆదర్శాలను ఆచరణలో పెట్టడం ద్వారా తనను. తన నిస్వార్థ విధానాలను నిరూపిస్తున్నది. అందుకు సాధ్యం రక్షణ వ్యయంలో కోత. సేనాదళంలో తగ్గింపు (యు. పి. యస్.)

హాయిని గొల్పుతూ రక్షణ యిచ్చే హెక్సక్లోరోఫీన్ కూడిన బ్లూ సీల్ టాల్క్ వాడి చూడండి!

మన దేశము ఉష్ణాధిక్యత గలది కనుక, చెమటకు సంబంధించిన సమస్య అతి కఠినమైనది. చెమట పట్టడం చర్మమ్మపైన సూక్ష్మజీవులు కలిగించే దుర్గంధమునకు దారి తీస్తుంది □ బ్లూ సీల్ టాల్క్ అల్లుకొంటే అది చర్మాన్ని సూక్ష్మ జీవులనుంచీ, చెడ్డ వాసనల నుంచీ కాపాడుతుంది...దీనికి కారణం బ్లూ సీల్ టాల్క్ హెక్సక్లోరోఫీన్‌తో కూడి వుండడం. హెక్సక్లోరోఫీన్ ప్రపంచమంతటా అంగీకరింపబడిన శరీర దుర్గంధ నివారిణి □ బ్లూ సీల్ టాల్క్ రోజంతా చక్కని కొలోనువలె మీకు హాయిని గొలుపుతూ మీ చర్మానికి మృదుత్వం, రక్షణ యిచ్చి కాపాడుతుంది!

చీస్బ్రోఫ్ పాండ్స్ ఇన్‌కార్పొరేటెడ్ (పరిమితమైన బాధ్యతతో యు.ఎస్.ఎ.లో స్థాపితము)

B-659!

35 సంవత్సరముల అనుభవం.
తండా

JUPITER
ROLLING SHUTTERS
జూపిటర్ రోలింగ్ షటర్స్
హైద్రాబాద్ -(ఆంధ్ర)
(NSA)

పెండ్లి కన్న ముందు

పెండ్లి తరువాత నైనా సీక్రెట్టి కారణము వల్ల నైనా స్త్రీపురుష సంబంధములైన గుప్తరోగములు కష్టనష్టములు కలిగి సంతత్వరముల అనుభవమును, పరిశోధనమును పొందిన డా॥ చౌహాన్ (GOVT. REGD.) గారిని సంప్రదించిన కొత్త యౌవనమును పుష్టిని పొందగలరు. సీక్రెట్టి సంతోషము అవసరములేదు. ఔషధములతోపాటు విద్యుత్ యంత్రములతో గూడా చికిత్స జరుపబడును. చికిత్స విషయములు రహస్యముగానుంచబడును. సంప్రదించు వేళలు ఉదయం గం. 9 నుండి రాత్రి 9.
మెనేజర్
తుల్జీప్ మెడికల్ హాల్
మొఘలాంజాహీ రోడ్
మోజంజాహీమార్కెట్ వద్ద,
హైదరాబాద్
స్థాపించి : 1947
ఫోన్ : 52287

1920-1967
47 వత్సరములుగ
ప్రసిద్ధిచెందినది
కృష్ణవేణి
ఇంకు
తెలంగాణకు ఏజంట్స్
శికింద్రాబాద్ ట్రేడింగ్ కో,
3-4-111, నాకా బజార్
శికింద్రాబాద్ (ఎ.పి)

నూతన యౌవనము
పొందుటకై
ప్రసిద్ధులైన
హకీంషాజీ

గారిని నేడే సంప్రదించండి:
వారు నపుంసకత్వమును బోగొట్టుటకై, దాంపత్య జలదోషత మున్నగు రోగములకొరకు చికిత్స అతిరహస్యము మరియు నమ్మకముగా చేయుదురు.
ఇతర భయంకరమైన రోగములు కౌషధముల చేత లేక ఔషధములను వాడకుండానే చేవి యొక్క ప్రత్యేక నరములో రంధ్రము జేసి నల్ల దారమును కుట్టి చేయుదురు.
సమయం:- ఉ॥ 9-00 నుండి
సా॥ 9-00 వరకు.
ఏ దినము సెలవు లేదు.
దవాఖాన జీవన్ సుధార్
అండ్ ఫార్మసీ
జ్యాములన్ క్వార్టర్స్ (మొఘలంజాహీ మార్కెట్ పైభాగం)
హైదరాబాద్ -1 ఫోన్:-44975

అభాగ్యుడు

'సార్'!

సమాధానం రాలేదు.

పైన సీలింగ్ ఫ్యాన్ గిరగిర తిరుగుతోంది. ఫ్యాన్ గాలికి ఎగురుతూ వున్న కాగితాల చప్పుడు తప్ప, ఆ ఆఫీసు నిశ్శబ్దంగా ఉంది. రివాల్వింగ్ చేర్ లో, టేబిల్ పుల్ మాటులో కూర్చున్న ఆ ఫీసర్ మధుమూర్తి, ఆ దినమే డిస్పాచ్ చేయవలసిన ఫైళ్లను చూస్తూ సంతకాలు చేస్తున్నాడు. ముందు అల్సిన్ మెటల్ టేబిల్ పక్కన అల్మారాలు. వాటినిండా ఫైళ్లే ఫైళ్లు వున్నాయి. అలిసి వున్న అతని ముఖంపై, ఆతురత కనబడుతోంది అయినా, ఆ ముఖంలో వున్న ఒక విధమైన కళ, మనుష్యుల్ని యిట్టే ఆకర్షిస్తోంది. ఆ ప్రసన్నగాంభీర్య ముఖంలో ఎన్నెన్నో అనుభవాలు గూడుకట్టుకొని నట్లు, కనిపిస్తూ వుంది.

"సార్"! తిరిగి, కొద్దిగా గొంతెత్తి పిలిచాడు మోహన్.

మధుమూర్తి తలెత్తి చూశాడు.

ఎదుట బక్కపలుచగా, సిక్కుపోయిన మొహం, పెరిగిన గడ్డం రేగిపోయిన జుత్తులో పైజామా, లాల్చీలో వున్న మోహన్ అగుపించాడు. ప్రసంగంలో వున్న దైన్యమూ, అతని ముఖంలోనే దోగాడుతున్నట్లు అనిపిస్తుంది చూసేవారికి.

"ఏం కావాలి?" అధికార స్వరంతో అడిగాడు మధుమూర్తి.

"సార్! నేను బిడ్డ్యే ప్యాసయ్యానండి, మీ ఆఫీసులో ఖాళీలున్నాయని తెలిసి....."

"ప్రస్తుతం మా ఆఫీసులో ఖాళీల్లేవు. అవసరం వున్నపుడు మేమే అపాయింట్ చేస్తాంలే!", మధ్యలోనే విసుగుదలతో అని. మధుమూర్తి తిరిగి ఫైళ్ళను చూడడం మొదలెట్టాడు.

"చాలా బీదవాడినండి, ఎన్నో చోట్ల అప్లై చేశాను. కాని, ఎక్కడా దొరకలేదు. రెండు రోజుల్నించి అన్నం మొహం చూళ్లేదు, ఇంటివద్ద రోగిష్టి తల్లి గంపెడాశతో, కళ్ళల్లో కాగడాలు పట్టుకొని ఎదురుచూస్తూ వుంటుందండి. మీరైనా కనికరించారంటే మీ ఋణం మరచి పోలేనండి," అంటూ దైన్యంగా ప్రార్థించాడు, మోహన్. "చాల్లే య్యా నీ సోద! ఖాళీల్లేవని చెప్పేది నీక్కాదు? అవసరం వుంటే మేమే పిలుస్తాంలే వెళ్ళు... వెళ్ళు", అంటూ, కసిరాడు. మధుమూర్తి.

మోహన్ కళ్లెంట జలజల నీళ్ళు కారాయి. నిరాశ, నిస్పృహ లతో, అతని హృదయం కృంగిపోయింది. దీనంగా వున్న అతని చూపులు, కఠిన శిలలను సైతం కరిగించేవిగా ఉన్నాయి. ఇక అక్కడ నిలువలేక, భారంగా అడుగులేస్తూ వెనక్కి తిరిగాడు. అతని దైన్యస్థితిని చూసి మధుమూర్తి, కొంచెం చలించాడు. మెదడులో ఆలోచనల వెనుతుఫానులు చెలరేగాయి. ఉధృతంగా ప్రవహిస్తూ వున్న నది. ఒడ్డులను కూలద్రోసుకుంటూ ప్రవహించినట్లు, గత స్మృతులు అతని మనస్సుకు ఒరిపిడి పెట్టాయి.

* * *

"ఏయ్! ఇవాళే నా నాలుగుడబ్బులు పడేస్తావా లేదా? నీ అంతు తేలుస్తా" అంటూ, తప్పుతాగి తూలుతూ వచ్చాడు, వేంకన్న. నోటినుండి వెలువడిన నాటు సారాయి వాసన, గుడిసె అంతటా గుప్పుమన్నది. పదేళ్ళ మధు, చదువుకుంటున్న వాడల్లా లేచి, గడగడ వణుక్కుంటూ, గుడిసె మూల కొదిగాడు. పొయ్యిమీదున్న అన్నం కలియబెడుతున్న సీతమ్మ, తిరిగి చూసింది. భర్త నోటినుండి వెలువడిన వాసనకు అలవాటు పడినదైనా, కొద్దిగా తల తిరిగినట్టయింది. సీతమ్మకు.

"నన్ను చంపినా నాదగ్గిర మాత్రం చిల్లిగవ్వ లేదు", అంటూ, నిర్లక్ష్యంగానే జవాబిచ్చింది, సీతమ్మ.

"ఏయ్! నీదగ్గిర డబ్బులేదూ ...? ఎప్పుడట్లా. నీవుఅడగ్గానే డబ్బులిచ్చింది. రెండు. మూడు ఎంటిమీద పడితేనేగాని. పంచిలోని డబ్బులు చేతిలో రాలవు" అంటూ, మూలనున్న కర్రదుతిని దబదబా బాదడం మొదలెట్టాడు, వెంకన్న. సీతమ్మ బాధగా పడుతోంది మధు, ఆ దృశ్యాన్ని చూడలేక పడుప్పొదుటెట్టాడు, వెంకన్న కసిగాబాది. మోటు కూతలు కూసుకుంటూ బయటకు పోయాడు. సీతమ్మ స్పృహ తప్పి క్రింద పడిపోయింది. మధు, తల్లిపై బడి ఏడ్చి ఏడ్చి, అట్లాగే పడుతున్నాడు. కొంత సేపటికి సీతమ్మ స్పృహనుండి కోల్కొని లేచింది. మీదనున్న మధును, క్రింద పడుకోబెట్టి, పోయి మీద మాడిన అన్నందింపి, మధుకు లేపింది. తనతల్లి మామూలుగా పండడం చూసి మధుకి ఆశ్చర్యం వేసింది. అయినా. యిని నిర్వంధ జరిగే చర్యలోగాబట్టి; తమను ఈరడించే వారు లేక, మధు గూడా తొందర్లోనే మరచి, తినసుకున్నాడు సీతమ్మ భోజనేయకుండగనే, దిగులుతో పడుకొంది.

రాత్రంతా ఏడ్చి, యేడ్చి పడుకోవడం చేత, సూర్యోదయానికిగాని లేవలేదు సీతమ్మ. అంతలోనే ప్రక్కింటి లక్ష్మి వచ్చింది. మధు గూడా అప్పుడే లేచాడు. సీతమ్మ! మీ ఆయన ఎవర్నో ఖూనీచేశాట్ట; పోలిసోండ్లు పట్టుకుపోయి జైల్లో పెట్టారట" అంటూ లక్ష్మి.

సీతమ్మ తలతిరిగినట్టయింది. గోడకు చేరగిలబడి ఏడుస్తోంది. లక్ష్మి ఊరడించడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. మధు బాగా ఏడ్చుతూ వుండడం చూసి, లక్ష్మి తన పిల్లవాడ్ని పిలిచి, వీడ్ని ఎత్తుకుని పోయి, ఆడుకోపెట్టు అని పంపింది. తల్లి ఆజ్ఞ మీరలేక, వాడు మధుని ఎత్తుకుని పోయి, ఆడుకోపెట్టాడు. మధు, తల్లి ఏడ్చుతూ వుండడం చూసి, తనకు ఏడుపు వచ్చింది. ఇద్దరూ ఏడ్చుకుంటూ వుండగా, సీతమ్మ ఏడ్చుకుంటూ వుండగా, సీతమ్మ ఏడ్చుకుంటూ వుండగా, సీతమ్మ